

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Indulgentia vitiosa parentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Ethica.

I. (a) Quænam hæc præpostera Phœbi in filium indulgentia; quod sciens, prævidensque ruinam petentis, concesserit tamen, quod rogabat: imò etiam juratus promiserit, se nihil negaturum postulanti?

----- Quodvis pete munus, & illud

Me tribuente feres.

Incertum, an inconsultior parens in pollicendo, an insipientior & importunior filius in exigendo; hinc illud:

----- Vtinam promissa liceret

Non dare!

Fecit hæc damnosa *Solis* facilitas, ut præsentissimo exitio involveretur filius. Quamvis enim dehortaretur ipsum à perniciosis postulatis, dicerétque:

Nate cave, dum resque finit, tua corrige vota:

Iterumque inculcetur

----- Pœnam, Phaëthon, pro munere poscis;

Nihilominus tamen perstitit in temeraria petitione juvenis; utque blanditijs expugnaret pectus paternum, invasit colla; non ignarus, hoc ariete firmissima quæque percelli; unde pater:

Quid mea colla petis blandis, ignare, lacertis?

Ne dubita, dabimus (*Stygias* juravimus undas)

Effigiem hinc habes parentum, qui quò blandiùs, hoc perniciosiùs educant liberos, dum pater genas ad oscula, mater ulnas offert ad amplexus; dum stringunt, dum premunt simij catulos, diligendo suffocant. Notus versiculus:

Blanda patrum segnes facit indulgentia natos.

Neque segnes tantùm, sed pravos, sed miseros, & perditos. Sapienter *Paschalius* de virtut: & vitijs: Qui severiore educatione poterant fieri probi & mansueti, primò fiunt catellis iracundiores, mox pavonibus tumidiores, lepore meticulosiores, asinis petulantiores, felibus aut lupis rapaciores, gallis contentiosiores. Et inter apophthegmata habetur, puerum quendam apud *Platonem* educatum, cum ad patrem ex intervallo redisset, eumque vidisset effusiùs ridentem, admiratum dixisse: se tale nihil unquam apud *Platonem* vidisse. Tanta res est, jam inde à teneris severiori disciplinæ assuevisse. Quod *Phœbus Phaëthonem* monuit, id sibi occinere debuisset:

H 3

---- for-

(a) *Nimia patrum indulgentia.*

fortius utere Ioris

Hoc est, severius age pater cum filio. Sed nimirum nec iurandum imprudentissimum infringere; nec filium contristare voluit; cuius rei exemplum Herodes Antipas dedit, qui dimidium regni saltatriculæ filia promisit, & ne tristitia Mimam afficeret, caput Sacratissimum Joannis Baptistæ petenti donavit, tam stolidus in pollicendo, quam crudelis & impius in juramento præstando. Phœbus nimiam indulgentiam expertus est illud proverb. 19. *Filius stultus dolor est patris.*

II. (b) Exprimit hæc fabula imaginem ambitiosi juvenis illustri Majorum profapia inflati præsertim Principis, qui gloriæ & regnandi cupiditate incensus cogitat sublimia, & concipit æthera mente. Alcianus emblem. 56. Male summa regnorum & rerum publicarum imperia conceduntur tam ab ætate, quam experientia infirmis. Quoties enim hinc incendia bellorum, discordiarum faces, & non unum miseriarum genus. Utque taceam profanas historias, cui non cognitus est è sacris libris *Roboanus* stultissimus sapientissimi Salomonis filius, qui spreto seniorum consilio, illud quasi inculcantium, quod hinc Ovidius Soli tribuit

Medio tutissimus ibis.

Æqualium feroces secutus impetus, decem tribubus à se abalienatis, maximam regni Israëliti partem perdidit. Quod parens ejus jam antè prævidens, dixit: *Va tibi terra, cujus rex puer est.* Eccles. 10. qui nondum per ætatem ut quidam sapientum scribit, cepit experientiam, nec adhuc mens ejus casuum varietate decocta maturuit. Adolescentia, ait S. Ambrosius lib. 1. de Interpell. c. 7. est invalida viribus, infirma consilijs, vitio calens, fastidiosa monitoribus, illecebrosa delicijs, atque æstu sanguinis vaporantis ignescens. Accedit Xenophon: sicut, inquit novelli citharædi multas perdunt citharas, sic cupidi juvenes rempublicam sæpe evertunt. Quibus pro lemmate addas: Quacunque incedunt, incendunt.

III. (c) Adaptari quoque potest hic Phaëthontis casus cuiusvis homini ambitioso, per suam & aliorum ruinam ad honores grassanti, cuius rei symbolum pyrausta vel pyralis, animalculum pennatum muscæ simile, quod ignis fulgore vehementer latatur, & ad lucernas advolans, alludit ad flammam, donec vivus comburatur. Ælian lib. 12. c. 8. Ambitiosi ad honorum fulgorem propius accedentes, decussis temeritatis alis, plerumque gravissimo lapsu corruunt. Abjetti proceram suam staturam

(b) Juvenilis ambitio & regimam. (c) Indomita cupiditates.